

Izhaja v ponedeljek in petek
popoldne.

Stane mesečno Din 7—,
za inozemstvo Din 20—.

Račun pri pošto-čkovnem
zavodu št. 10.666.

Novo Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica 1
pritličje, cesno.

Rokopisi se ne vračajo

Oglasi po tarifu.

Telefon int. št. 65.

Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti. — V tekstnem delu uvrščene novice s številkami so plačljive.

Štev. 1.

Celje, petek 1. januarja 1932.

Leto XIV.

SREČNO IN VESELO NOVO LETO
želita vsem naročnikom,
čitateljem in inserentom
redakcija in uprava »Nove Dobe«.

DANAŠNJA ŠTEVILKA obsega 8
strani in stane 1 Din.

PRIHODNJA ŠTEVILKA »Nove
Dobe« bo izšla redno v ponedeljek 4.
januarja popoldne.

Dr. J. K. (Praga):

O svetovni krizi

V današnji težki dobi se mnogo ugiba, kaj je povzročilo krizo, kakršne nihče ne pomni, in nele v Jugoslaviji, temveč tudi na Češkem slišiš pogosto opazko, češ da je bilo v bivši Avstriji bolje. Bodisi da so to ljudje, ki so protislovanskega prepričanja in hočejo kaliti vodo, kar opažamo ravnokar v Nemčiji, Avstriji in na Madžarskem, ali pa so to nevedneži, ki ne vedo, kaj govorijo.

Ze dejstvo, da je kriza svetovna in da so težko prizadete nele države, ki so se dejansko udeležile svetovne vojne, temveč tudi narodi, ki so v tem svetovnem požaru stali na strani in so imeli od vojne velikanske dobičke, priča jasno, da krizo ni povzročil razpad avstrijske monarhije. Kriza je imela svoj začetek že pred svetovno vojno in bi bila izbruhnila, četudi bi ne bilo prišlo do vojne, ki je krizo samo oddaljila, ne da bi je mogla preprečiti.

Dobro je še znano, da je hotela Avstrija slabo Srbijo uničiti in ni dovoila, da bi imela izhod na morje. Ne samo to. Na pritisk madžarskih agrarcev je zaprla meje proti Srbiji in je onemogočila izvoz živin in živine. Srbija se je na to zavarovala proti uvozu industrijskih izdelkov, vsled česar je vladala že pred vojno v Avstriji silna nezaposlenost, in težka industrija je z velikim veseljem pozdravila vojno kot odrešenje iz težavnega položaja. Državna blagajna je bila prazna in vedno večji davki so pritiskali na delavstvo in na male kmete. Bila je splošna nezadovoljnost in nihče ni vedel, kaj prinese najbližja bodočnost. V tem so zagrmeli prvi topovi.

In tu je marsikateri narodni gospodar z žalostjo gledal na splošno uničevanje zgradb in dobrin, za katere je poprej delalo nekoliko pokolenj, češ, kako dolgo bo trajalo, predno se vse to, kar je uničila vojna, zopet nabavi in uredi. Toda prišlo je drugače.

Res so bile tovarne nekaj let po vojni dobro zaposlene in naraščale so nove tovarne, ki so v kratkem času nele nadomestile vse izgube, povzročene po vojni, temveč nakupile so takšno množino izdelkov, da lahko za nekaj let ustavijo obratovanje. Isto je opaziti v poljedelstvu. Konjunktura, ki je vladala na svetovnem trgu med vojno, posebno v Ameriki, je ustvarila popolnoma novo podlago za racionalno izkoriščanje zemlje. Posebno južna Amerika je začela nevarno konkurirati severni Ameriki v pridelovanju bombaža, ki je v kratkem času padel v ceni na eno četrtino. Kuba je ustvarila velikanske nasade s sladkornim trsom in je deloma uničila sladkorno industrijo v starem svetu, ki jo je moral omejiti na najmanjšo mero in še pri tem znižati cene sladkorni pesi.

Blagostanje se je preselilo v Ameriko, ki je postala edini upnik obubožane Evrope. Pri tem je bila ruska konkurenca, kar se tiče izvoza, skoraj popolnoma izključena. Seveda Rusija tudi kot odjemalka ni prihajala v poštev, kar se je pri 150-milijonskem narodu zelo težko občutilo.

Njej se je pridružila Kitajska, ki je za dolgo vrsto let izločena iz svetovne trgovine.

To je kritični položaj še poglobilo. Toda vse to bi ne bilo moglo povzročiti krize na vsem svetu, temveč samo tam, kjer so posledice vojne posebno občutne, kakor na pr. v Rusiji, če bi ne bilo novega pojava, takozvane racionalizacije, ki pomeni tehnično izkoriščanje strojev na podlagi najnovejših iznajdb. Sam ob sebi bi ta prenos dela od človeka na stroj ne bil škodljiv, če bi se vršil sistematično, t. j. če bi se prilagodil danim razmeram. Vemo dobro, koliko je bilo pritožb proti gradnji železnic, češ da bodo vozniki izgubili zaslužek. Danes se je pokazalo, da so prinesle železnice velikanski napredek, kajti dajejo zaslužek milijonom ljudi in poleg tega vrše svojo službo v splošno korist naroda, ki živi danes mnogo udobneje nego pred 50 leti. Normalizacija je tu naravnost zdrav pojav. Toda, če na drugi strani stroj ogroža eksistenco človeka in ga izpodriva, da delavec ne more dobiti več zaslužka, potem ni stvar v redu. Dognano je na primer, da ena delavka pri enem stroju napreduje v 8 urah toliko niti, kolikor je napredilo pred 150 leti 45.000 gospodinj na kolovratu v 16 urah, ali z drugimi besedami, da delo, ki ga je opravljalo poprej 90.000 ljudi, opravlja danes eden človek. Ali: leta 1918. je izgotovil 1 tovarniški delavec dnevno 40 električnih žarnic, dočim jih izgotovi danes na avtomatičnem stroju v 24 urah 73.000. Če bo napredovala tehnična veda samo v takšnem tempu, kakor danes, ni daleč čas, ko bo stroj človeško silo popolnoma izpodrinil. Ko je bil po vojni uveden 8-urni delavnik, se je splošno smatralo, da je to velika napaka, ker bo delo moralo zaostajati, in da bo nastalo pomanjkanje delavcev. Pokazalo pa se je v desetih letih, da bo treba delovni čas zopet zmanjšati, sicer bi moralo veliko številu delavcev pustiti delo v tovarnah. To so senčne strani racionalizacije, ki so se v industrijskih državah že pojavile s svojimi zlimi posledicami, zlasti z nezaposlenostjo.

Iz racionalizacije se je rodila nadprodukcija. Obe sta glavni vzrok današnje krize. Prizadete so pred vsem industrijske države in v manjši meri agrarni kraji, kjer se ne gospodari intenzivno. Neposredno pa so prizadete tudi agrarne države, ker ne morejo izvažati svojih poljedelskih pridelkov v takšni meri, kakor v normalnih dobah. Krizo postrujejo v tem slučaju carinske meje in pomanjkanje denarja v državah, ki so se vsled svetovne vojne silno zadolžile. Jugoslavija je kot agrarna država v srečni poziciji, ker ne trpi pomanjkanja živin, tako da lahko tudi v najhujši krizi prehrani svoje prebivalstvo. In to je v krizi glavna stvar.

Današnja kriza ni prva. Bile so krize že davno in mnogo težje. Veliko preseljevanje narodov je povzročila kriza, najbrž lakota in kužne bolezni, in tako so bili ljudje prisiljeni poiskati si hrane drugod. Isto, četudi v manjšem obsegu, se je ponavljalo v srednjem veku in še danes razsaja lakota na Kitajskem, kakor pred leti v Rusiji. Temu pa so krive prometne ovire v teh dveh državah. Pri nas se ni treba bati, da bi prišla kriza v tem pomenu, ker če bi res nekatero leto ne obrodilo, bo to samo krajevnega značaja, kar pa se pri današnjih prometnih sredstvih z dovozom iz drugih rodovitnih krajev kmalu izenači.

Kriza je bila tudi leta 1873., pač kot posledica velikih vojn leta 1866.

in 1870. Vlekla se je precej dolgo, toda ni imela težkih posledic.

Današnja kriza pa je, kar se tiče njenih vzrokov, edinstvena. Vsega je obilo, primanjkuje samo dela in denarja. (Konec prih.)

Narodni poslanec Ivan Prekoršek med volilci

VOJNIK, 30. decembra.

Narodni poslanec g. Ivan Prekoršek je porabil čas svojega bivanja v Celju, da naveže čim tesnejše stike s svojimi volilci. Tako se je vršil v torek 29. decembra ob 8. zvečer v gostilni g. Vrečerja v Vojniku izredno dobro obiskan shod našega narodnega poslanca. Shoda so se udeležili številni volilci iz Vojnika, Nove cerkve, Višnje vasi, Škofje vasi in s Frankolovega, ki so napolnili vse gostilniške prostore do zadnjega kotička. Shodu je predsedoval učitelj in posestnik g. Šinigoj. Narodni poslanec g. Ivan Prekoršek je v zanimivem, temeljitem govoru poročal o današnjem gospodarskem in političnem položaju v državi ter o delu in načrtih Narodne skupščine za izboljšanje gospodarskega stanja.

Zborovalci so sprejeli govor poslanca g. Prekorška z iskrenim navdušenjem in hvaležnostjo. Soglasno je bila sprejeta zaupnica narodnemu poslancu g. Prekoršku, istotako tudi predlagane resolucije gg. Ribiča, Okerna in Lešnika, ki vsebujejo glavne želje glede rešitve najbolj perečih gospodarskih zadev.

Shod je pokazal, da uživa poslanec g. Prekoršek tudi v Vojniku in okolici slejkoprej popolno zaupanje svojih volilcev.

Otvoritev umobolnice v Novem Celju

CELJE, 31. decembra.

Prvi transport 25 bolnikov v bolnico za duševne bolezni v Novem Celju bo prispel v petek 7. januarja, v naslednjih dneh pa bodo sledili nadaljni transporti, tako da bo do 15. januarja nastanjenih v novi bolnici za duševne bolezni 100 bolnikov. Zaenkrat bodo pripeljali v zavod le moške. Transport iz bolnice za duševne bolezni na Studencu pri Ljubljani v Novo Celje bodo oskrbeli avtomobili Higijenskega zavoda v Ljubljani.

Službo upravnika novega zavoda je te dni prevzel g. Anton Manfreda, v zavodu so tudi že štiri sestre usmiljenke. Bivše gospodarsko poslopje graščine Novo Celje, v katerem bo nastanjenih omenjenih 100 bolnikov, je že popolnoma adaptirano in dogotovljeno. Dela v glavnem delu graščine se nadaljujejo in bodo predvidoma do aprila končana, nakar bodo v teh prostorih namestili nadaljnjih 300 bolnikov. Bolniške sobe v bivšem gospodarskem poslopiju so zelo lepe in ustrezajo vsem zahtevam higijene. Urejena je tudi centralna kurjava, električna napeljava ter vodovodna naprava z električno črpalko za pitno vodo in kopalnico. Del adaptiranega bivšega gospodarskega poslopja bo služil gospodarskim namenom.

Te dni si je ponovno ogledal novo bolnico za duševne bolezni bodoči zdravstveni vodja tega zavoda gosp. dr. Pestotnik, specialist za duševne bolezni v Ljubljani.

DOMAČE VESTI

d Povratek Nj. Vel. kralja in kraljice v Beograd. V torek 28. decembra ob 10.45 dopoldne sta se vrnila Nj. Vel. kralj Aleksander in kraljica Marija v spremstvu kneza Pavla, knežinje Olge in ministra dvora g. Boška Jeftića z dvorno suito po kratkem bivanju v Parizu v Beograd. Na beograjskem dvoru so priredili svečan sprejem člani vlade z ministrskim predsednikom g. Petrom Živkovićem na čelu.

d Otvoritev seja Narodnega predstavništva. Kakor znano, se bodo vršile volitve v senat v nedeljo 3. januarja. V ponedeljek 4. januarja se bo sestal državni odbor pod predsedstvom predsednika kasacijskega sodišča v Beogradu dr. Dušana Subotića, da ugotovi končni rezultat volitev in izda izvoljenim senatorjem potrdilo o izvolitvi. Novoizvoljeni senat se bo sestal okrog 10. januarja. Ker bo trajala verifikacija mandatov predvidoma štiri do pet dni, se bo vršila svečana otvoritev Narodnega predstavništva, to je Narodne skupščine in senata, najbrž 15. januarja.

d Volilnim upravičencem za senatorske volitve (gg. narodnim poslancem, banskim svetnikom in županom). Na dan volitev v senat, v nedeljo 3. januarja, bo posloval Centralni akcijski odbor v Ljubljani nepretrgoma od 7. zjutraj do 9. zvečer v Kazini/II. (telefon št. 21-23). Tu dobite vse informacije, ki se tičejo volitev, in vsa eventualna druga pojasnila.

d Z banske uprave. Ban dravske banovine gosp. dr. Drago Marušič je nastopil svoj dopust in do 11. januarja ne bo sprejemal strank.

d Notarska vest. Gosp. Jakob Kogej, notar v Šmarju pri Jelšah, bo 18. januarja nastopil službo kot notar v Mariboru.

d Razširjenje vodovoda v Regaški Slatini. Gradbeno ministrstvo je odobrilo načrte za razširjenje vodovoda v Regaški Slatini. Stroški so proračunani na 1.838.342 Din.

d Jubilejni triglavanski večer z elitnim plesom se bo vršil v proslavo 10-letnice ljubljanskega JAD Triglava v soboto 9. januarja v Narodnem domu v Kranju. Ker bo to letos edina triglavanska prireditev te vrste, priznana elitna in družabna, ki ji daje jubilejni značaj še poseben pomen in na kateri se bo zbrala vsa triglavanska družina aktivnega in starešinskega članstva, je zanimanje zanjo vsesplošno. Ker je čisti dobiček namenjen v humanitarne akademске svrhe, se upravičeno pričakuje, da se bo tudi najširša javnost prireditve udeležila v lepem številu.

d Ljudje, ki trpijo na otežkočeni telesni potrebi, ki jih zaradi tega mučijo krvno prenapolnjenost, trebuha, pritisk krvi na možgane, glavobol, močno utripanje srca, dalje, ki trpe na bolezni dančne sluznice, fišurah, hemoroidalnem zamotku, fistulah, jemljejo za iztrebljenje črevesa zjutraj in zvečer po četrtinko »Franc Jožefove« grenčice. Vodilni zdravniški kirurški zavod izjavljajo, da se poslužujejo »Franc Jožefove« vode po operacijah z najboljšim uspehom. »Franc Jožefove« grenčice se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

d Dunajska vremenska napoved za petek 1. januarja 1932: Mrzlo vreme, pojemajoča oblačnost.

Celje in okolica

c **Silvestrov večer**, ki ga priredi po stari tradiciji celjsko Sokolsko društvo, bo v Celjskem domu tudi letos nudil mnogo lepega in zabavnega. Na sporedu so telovadne in šaljive točke, zlasti pa bo zanimal nastop znanega kupletista Danila Bučarja iz Ljubljane. Predvajal bo silno posrečene komične kuplete, ki jim je pesnik in komponist on sam in je z njimi žel že velike uspehe. Po polnočnem nagovoru bo otvorjen ples. Omogočeno bo vsakomur, da si zagotovi vesel in pogumen vstop v novo leto.

c **Božični prazniki** so potekali v Celju in okolici in pravem božičnem miru. Večjih prireditev ni bilo. Ugodno vreme je omogočalo številne izlete v okolico, smučarji pa so pohiteli na hribe, kjer je bilo dovolj prilike za prelepi beli sport.

c **Delitev noveletnih daril in sličnih nagrad**. Sreski gremij trgovcev v Celju dobiva od svojih članov številna vprašanja, kako se naj ravna glede običaja delitve noveletnih daril in drugih priložnostnih nagrad. Na ta vprašanja obveščamo vse člane, da je okrožnica, ki je bila v predmetni zadevi poslana vsem članom 12. decembra 1930., v permanentni veljavi do preklica. Toliko vsem članom v vednost in ravnanje.

c **Obrtni krogi v Celju in okolici** naj izvolijo vzeti na znanje, da se prične redni pouk v vseh razredih celjske obrtne nadaljevalne šole že v nedeljo 3. januarja kakor navadno ob 8. zjutraj. — Naslednjega dne, t. j. v ponedeljek, bo pa v Obrtnem domu ob 7. zvečer že prva pevka in tamburaška vaja za prigrizane vaje in vaje tujkajšnjega obrtnega naraščaja. Prosimo, da bi se mladina udeleževala teh vaj z največjo točnostjo. — Veselo Novo leto želi cenjenim obrtnim krogom za učiteljski zbor: Joško Bizjak, upravitelj obrtne nad. šole.

c **Predavanje o davku na poslovni promet**. V torek 29. decembra ob 20. se je vršilo v dvorani Obrtnega doma zanimivo in poučno predavanje višjega finančnega svetnika g. Josipa Mozetiča iz Ljubljane o splošnem in skupnem davku na poslovni promet. Predavanje so posetili številni obrtniki, trgovci in industrijci iz Celja in okolice, ki so z zanimanjem sledili izvajanjem predavatelja. Po izčrpnem referatu se je vršila debata, v kateri je predavatelj odgovarjal na razna vprašanja. Predavanje, ki je trajalo 1 uro, je otvoril in zaključil podpredsednik Obrtnega društva g. A. Lečnik.

c **Proračun sreskega cestnega odbora v Celju za l. 1932.**, ki je do 1. januarja v pisarni sreskega cestnega odbora v Vodnikovih ulici št. 2. javno razgrnjen na vpogled, izkazuje 3.277.720 Din potrebščin in 1.185.799 dinarjev dohodkov. Primanjkljaj v znesku 2.091.921 Din se bo kril z donosom okrajne cestne doklade na neposredne državne davke in z odkupnino za ljudsko delo za l. 1931. Med potrebščinami je predvidenih 50.840 dinarjev za upravne in pisarniške stroške, 411.220 Din za izdatke za pomožno osebje, 1.524.160 Din za materialne izdatke za vzdrževanje banovinskih cest, 270.000 Din za preureditev in obnovo banovinskih cest, 35.500 Din za okrajno cestno upravo, 786.000 Din za prispevke občinam za vzdrževanje občinskih cest in 200.000 dinarjev za gradbene sklade. Med dohodki je predvidenih 40.000 Din od banovinskih cest, 875.799 Din kot prispevki banovine za vzdrževanje banovinskih cest, 135.000 Din kot prispevki banovine za nove gradbe in preureditve in 135.000 Din od gradbenih skladov.

c **Slikarska razstava** akad. slikarjev Miroslava Modica in Rajka Slapernika v dvorani Mestne hranilnice na Krekovem trgu bo še odprta do nedelje 3. januarja vsak dan od 8. do 12.30 in od 13.30 do 19. Vkljub temu, da je razstava kvalitativno odlična, je bil obisk doslej prav skromen. Umetniki zaslužita pač mnogo več pozornosti. Vsem ljubiteljem slikarske umetnosti, ki si še niso ogle-

dali razstave, toplo priporočamo, da to do nedelje nadoknadijo.

c **Gregorčičev spominski večer**. Društvo »Soča« v Celju priredi v soboto 16. januarja spominski večer ob 25-letnici smrti pesnika Simona Gregorčiča in prosi vsa ostala društva, da bi ta večer ne prirejala svojih prireditev.

c **Občni zbor SK Celja** se bo vršil v četrtek 7. januarja ob 20. v kavarniški sobi Celjskega doma. Vsi člani in prijatelji kluba so vabljeni, da se sigurno udeležijo občnega zbora.

c **Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Celju** bo imel svoj redni letni občni zbor na praznik 6. januarja ob 20. v mali dvorani Narodnega doma.

c **Družabni večer z zaključnim venčkom** priredi plesna šola trgovskih nameščencev v torek 5. januarja v mali dvorani Celjskega doma. Radi splošne gospodarske krize kotiljoni in cvetlice odpadejo. Vstop prost. Čisti dobiček je namenjen brezposelnim. Vabljeni so vsi prijatelji plesa.

c **Plesna šola trgov. nameščencev** naznanja, da bo na zadnji plesni vaji v soboto ponovitev vseh plesov in pouk novega plesa »Rumba«. Dolžnost vsakega člana je, da se udeleži ta večer plesne vaje.

c **Poziv pevcem in občinstvu**. Pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani slavi svojo 40-letnico in priredi v ponedeljek 4. januarja v veliki uni-oniski dvorani v Ljubljani slavnostni koncert. Po koncertu se vrši v istih prostorih priprosti komerz na čast ravnatelju Hubadu in pevske-mu zboru. Pozivamo vse pevce in pevke Celjskega pevskega društva in ostalih pevskih društev v Celju ter prijatelje pesmi in glasbe, da se udeležijo tega koncerta našega najboljšega slovenskega zbora in mu izkažejo čast ter dokumentirajo svojo bratsko vzajemnost. CPD odpošlje k proslavi oficijelnega zastopnika, kateremu se naj pridružio ostali posetniki. Vstopnice so v predprodaji v Matični knjigarni v Ljubljani. Komur dopušča čas, naj ne zamudi prilike! — Tajništvo CPD.

c **Dijaški ples** se bo vršil v soboto 9. januarja z začetkom ob 20. v vseh gornjih prostorih Narodnega doma. Vsa društva so naprošena, da bi pri svojih prireditvah upoštevala ta datum.

c **Omilenje kuluka**. Kr. banska uprava je na prošnjo celjske okoliške občine znižala prebivalcem okoliške občine, ki plačujejo manj kakor 120 Din letnega direktnega državnega davka, odkupnino za ljudsko delo od 3 na 1 enoto, t. j. od 60 na 20 Din.

c **Osebnost**. Iz upravnega sveta Celjske posojilnice d. d. v Celju je izstopil gosp. vladni svetnik Emilijan Lilek, na njegovo mesto pa je vstopil gosp. Vinko Kukovec, župan občine Celje-okolica in industrijalec.

c **Uradni dan Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani za Celje in celjsko okolico** se vrši v torek 5. januarja od 8. do 12. dopoldne v posvetovalnici Gremija trgovcev v Celju, Razlagova ulica št. 8., pritličje, levo.

c **Prihodnji sestanek učiteljskih upokojencev** se bo vršil v soboto 2. januarja ob 16. v gostilni »Pri mostu« na Bregu.

c **Drsališče SK Celja v mestnem parku** je odprto vsak dan od 8. zjutraj do 9. zvečer. Led je prvovrsten. Drsališče je zvečer razsvetljeno, za razvedrilo pa skrbi reproducirana glasba. Obisk drsališča je zelo zadovoljiv.

c **Iz železniške službe**. Prometni uradnik g. Emil Kupljen je premeščen iz Maribora v Celje.

c **Mala nezgoda mestnega avtobusa**. Ko je v sredo 30. decembra okrog 13.30 vozil celjski mestni avtobus od Štor v St. Jurij ob juž. žel., se je na cesti pri Prožinski vasi zlomila os avtobusa. Potniki so izstopili in se podali peš v St. Jurij. Iz bližnje železniške čuvajnice so obvestili mestno avtobusno podjetje, ki je takoj poslalo mehanika, ki je montiral novo os. Avtobus, ki vozi itak samo do St. Jurija, se je vrnil po popravilu

v Celje. Govorice, da se je avtobus prevrnil, ne odgovarjajo resnici.

c **Avtobusni promet ustavljen**. Mestno avtobusno podjetje v Celju je zaradi zapadlega snega do nadaljnjega ustavilo promet z avtobusi na vseh progah.

c **Sneg** smo dobili v sredo in četrtek. V Celju in okolici ga je nasedlo 25 do 30 cm. Sneg je potrgal precej telefonskih in brzojavnih žic. Smučarjem se je želja vendarle uresničila. Sedaj bo dovolj snega za beli sport.

c **Tujski promet**. V decembru je obiskalo Celje 684 tujcev in sicer 567 Jugoslovenov, 37 Avstrijcev, 23 Čehoslovakov, 22 Nemcev, 11 Italijanov, 8 Madžarov, 5 Rusov, po 3 Angleži in Poljaki, 2 Švicarja in po 1 Estonec, Danec in Amerikanec. Po poklicu je bilo 240 trgovskih potnikov, 168 uradnikov, 125 obrtnikov, 18 delavcev, 13 dijakov, 8 odvetnikov, 7 industrijcev in 5 zdravnikov, 100 oseb je bilo brez poklica.

c **Obrtno gibanje v Celju**. V letu 1931. je bilo v Celju na novo prijavljenih 86, odjavljenih pa 27 obrti. Prostih obrti je bilo prijavljenih 48 in odjavljenih 17, rokodelskih obrti prijavljenih 25 in odjavljenih 6, koncesijoniranih obrti prijavljenih 7 in odjavljene 4, industrijskih obrti prijavljenih 6, odjavljena pa nobena. V mesecih novembru in decembru je bilo na novo prijavljenih 13 prostih obrti in 4 odjavljene, dalje so bile prijavljene 1 koncesijonirana, 1 industrijska in 4 rokodelske obrti.

c **Trobenice v zimi**. Trgovci gosp. Jurij Šanc nam je poslal sveže trobenice, ki jih jete dni nabral na svojem posestvu pri Sv. Primožu v šentjurski okolici. Pač redek pojav sredi zime.

c **Določitev dimnikarskih okolišev**. Kakor smo že v septembru poročali, je banska uprava z odločbo z dne 16. septembra 1931. izvršila razdelitev mesta Celja in celjskega sreza v 6 dimnikarskih ometalnih okolišev. Po tej odločbi je mesto Celje razdeljeno v 2. celjski srez pa v 4 dimnikarske ometalne okoliše. Proti tej odločbi je bila vložena pritožba dveh dimnikarskih mojstrov na ministrstvo za trgovino in industrijo, ki pa je z rešitvijo z dne 2. decembra 1931. to pritožbo odklonilo kot neosnovano. Odločba banske uprave je sedaj postala pravomočna.

c **Anica Zdolškova f.** Ravno na božični dan je umrla v celjski bolnici po kratkem, težkem trpljenju v nežni mladosti 14 let Anica Zdolškova, hčerka uglednega veleposestnika in gostilničarja g. Zdolška p. d. Anderburga iz okolice St. Jurija ob juž. ž. Veličastni pogreb, ki se je vršil v ponedeljek 28. decembra na pokopališče v St. Juriju, je pričal, kako iskreno sočustvuje ljudstvo s težko prizadeto rodino. Pokojnici bodi ohranjen blag spomin, spoštovani rodbini naše iskreno sožalje!

c **Smrtna kosa**. V sredo 30. decembra je umrl v Celju (Pred grofijo 9) v starosti 54 let poročnik v p. in zasebni uradnik g. Karl Kolterer, 26. decembra je umrla v Gaberju 9 mesecev stara delavčeva hčerka Gabri-

Izvirne francoske pastilje

Valda

za sportnike pred, med in po naporu.
Prodajajo vse lekarne in drogerije.

jela Kolškova in 30. decembra v Košnici 7 mesecev stara posestnikova hčerka Marija Vrečarjeva. V celjski bolnici so umrli: 26. decembra 17-letni dninar Boštjan Gorenšek iz Zreč, 27. decembra 79-letna posestnica Ana Feršnikova iz Rogatca, 28. decembra 57-letna dninarica Marija Znidarjeva iz Stranic pri Konjicah, 63-letna gospodinja Jožefa Seličeva iz Gaberja, 23-letni Ivan Pliberšek z Ostrožnega, kurjač v tovarni »Metka«, 30. decembra pa 6-letni posestnikov sin Jože Dornik iz Gladomesa pri Slovenski Bistrici. N. p. v m.!

c **Restavracija »Lisec«**, ki jo je nedavno otvoril g. E. Petriček na svojem posestvu v Liscu nad Savinjo, spada gotovo med najlepše izletne točke v celjski okolici. Restavracija je zelo okusno urejena. Na razpolago so 4 veliki, krasni gostilniški prostori in 7 izredno lepih sob z 20 posteljami. Postrežba je v vsakem oziru prvovrstna. Poset te lepe nove restavracije toplo priporočamo.

A. RUTAR
puškar
CELJE
priporoča

orožje in municijo za lov, sport in obrano.

c **Poziv davčnim zavezancem**, ki plačujejo skupni davek na poslovni promet. Davčna uprava v Celju razglasa: V smislu § 6. zakona o skupnem davku na poslovni promet in člena 18. zadevne uredbe se obvezanci skupnega davka na poslovni promet, ki so dolžni ta davek plačevati mesečno, pozivajo, da v teku meseca decembra 1931 davčni upravi prijavijo, ali želijo v letu 1932. plačevati skupni davek na poslovni promet mesečno po vplačilih v gotovini in menicah ali pa po napravljanih odn. izdanih računih (fakturah). V primeru plačevanja po vplačilih v gotovini in menicah se mora izvršiti plačilo davka najkasneje čez 20 dni, v primeru plačevanja davka po izdanih računih (fakturah) pa najpozneje čez 50 dni po preteku vsakega meseca. Izbrani način plačevanja se tekom leta ne more menjati. Če davčni zavezanec v določenem roku ne prijavi izbranega načina plačevanja, je smatrati način plačevanja v preteklem letu (1931) za obvezen tudi v naslednjem letu (1932).

c **Nočno lekarniško službo** ima od sobote 2. do vštete petka 8. januarja lekarna »Pri Mariji pomagaj« na Glavnem trgu.

c **Gasilno društvo v Celju**. Teden-sko službo ima od nedelje 3. do vštete sobote 9. januarja I. vod pod poveljstvom g. E. Berne.

TOVARNA
KONFEKCIJE
STERMECKI
Celje

IZ TOVARNE
DIREKTNO NA TELO
TO JE POCENI
NAJ VSI VEDO!

**Obleke,
plašči,
krila**

po zelo nizkih
cenah!

Posetite trgovino!

Nakup neobvezen!

Povratek guslarja Barjaktarovića iz inozemstva v Jugoslavijo

Naši javnosti je gotovo še v spominu, da je odšel naš znani in priljubljeni guslar g. Milovan Barjaktarović pred dvema mesecema na veliko turnejo po Evropi. Četudi v najtežjih časih svetovne krize in mednarodnih reparacijskih vprašanj, se je g. Barjaktarović, ki ga je vodil instinkt ustvarjajočega duha in idealizem jugoslovenske nacionalne misli, posrečilo, da je z velikim uspehom ponesel naše gusli in pesmi med široke mase narodov v inozemstvu. V izvrševanju velikega nacionalno-kulturnega poslanstva je seznanil inozemstvo z veliko in slavno preteklostjo jugoslovenskega naroda. Pokazal je inozemstvu naše narodne gusli in pesmi kot našo največjo svetinjo, ki je v teku stoletij tvorila duševno vez med predvojnimi plemeni in neosvobojenimi pokrajinami, svetinjo, ki je pripravljala svobodo našega naroda in veliko Jugoslavijo.

Pred dnevi se je guslar Barjaktarović vrnil s svoje inozemske turnee v Jugoslavijo s sprječevali, pohvalami in priporočili slovitih glasbenikov, književnikov in znanstvenikov. Prepotoval je glavna mesta Avstrije, Čehoslovaške, Poljske, Nemčije in Madžarske. V radiu, na univerzah in konservatorijih je nudil široki javnosti in ožjim krogom znanstvenikov bogat material za proučevanje naše narodne poezije in preteklosti.

Kot inteligenten mož, ki se je bil pripravil za učiteljski poklic, se guslar Barjaktarović zaveda vloge narodnega prosvetitelja in je kot poznavalec bistva, ustvarjanja in širjenja narodne poezije izzval s svojimi predavanji, pesmimi in guslami velik interes v inozemstvu ter zanimanje in upoštevanje miselnosti, etike in značaja jugoslovenskega naroda.

Po praznikih nadaljuje guslar Barjaktarović svojo turnejo po Jugoslaviji. Najprej bo obiskal vsa večja mesta v Sloveniji. Želimo mu na tej turneji mnogo uspehov!

„Pogumni Tonček“

(K predstavi v Mestnem gledališču v Celju.)

Člani celjskega Dramatičnega društva so uprizorili v nedeljo 20. decembra ob 16. v Mestnem gledališču v Celju v režiji g. Sadarjeve pravljico Jakoba Špicarja »Pogumni Tonček«. Ta mladinska igra je vsebinsko prav posrečena in pisana za mladino s svežim čarom pravljice.

Gospa Sadarjeva je režirala igro uprav vzorno. Poglobila se je popolnoma v otroško dušo in v pravljичni svet. Vse vloge so bile pravilno zasnovane in temeljito nastudirane. Tempo igre je bil živahen in nepri-siljen, skupna igra izenačena, kostumi in maske skrbno izbrane, scenarije učinkovite, iluminacija scenam in stilu igre primerna. Ples vil, ki so ga predvajale članice Sokola, je precizno nastudirala gđ. Grudnova, petje pa g. Pec Šegula.

S toplino in zdravo naravnostjo je Tončka podala gđ. Jelenova. Zelo

posrečeni so bili tudi gđ. Krajčeva (Tončkova mati) ter gg. Bele (berač Jernač), Velušček (kralj vil), Majnik (starešina) in Hribar (zeleni mož). V manjših ulogah so nastopili z uspehom gđ. Vučkova (Minka), Vizjak (kraljev odposlanec), Pogačnik (učenjake) in Mikuš (povodni mož). Tudi ostale vloge so bile posrečene, zlasti se je krepko uveljavila skupina otrok.

Predstava bi lahko služila za vzgled, kako je treba režirati in igrati otroške igre. Škoda, da je bil obisk le srednji. Predstava bi bila zaslužila razprodano gledališče. Mnogo otrok ni bilo deležnih lepega učitka. Pred Božičem bi jim ga bili starši pač lahko privoščili. R. P.

Žrtve nesreč in napadov

50-letnega dninarja Miho Zdolška iz Bezovice pri Vojniku so 27. decembra v gozdu blizu njegovega doma napadli trije moški s kolom in ga poškodovali po glavi in vsem ostalem telesu.

37-letnemu rudarju Francu Iglarju iz Št. Ruperta nad Laškim je 29. decembra padla težka veja na glavo in ga občutno poškodovala.

66-letna prevžitkarica Jožefa Kokotčeva iz Brstovnice pri Marijagradcu je padla v sredo 30. decembra tako nesrečno, da si je zlomila pogačico na desnem kolenu.

61-letna kuharica Marija Ferleževa iz Celja (Slomškov trg) si je 30. decembra pri padcu izpahnila levo roko v rami.

1-letno kočarjevo hčerko Ano Beletovo z Donačke gore so te dni otroci med igro polili s kropom. Deklica je dobila težke opekline po celi desni strani telesa.

22-letni dninar Jožef Božič iz Grusovelj pri Sv. Petru v Sav. dol. si je 30. decembra pri padcu zlomil desno stegnenico.

21-letnega posestnikovega sina Franca Hrovatiča iz Dobrine v občini Loki pri Zusmu je na Štefanovo napadel neki Albert Vrtnak iz Loke in ga sunil z nožem v levo stran prsi.

28-letni Jožef Juvan iz Št. Ruperta nad Laškim, rudar v Drobnem dolu, je 23. decembra padel na cesti in si zlomil levo nogo.

42-letni delavec Ivan Eržen z Ljubecne si je na Štefanovo pri padcu na cesti občutno poškodoval desno koleno.

25-letna posestnikova hči Pavla Hojnikova iz Trnovelj se je na Štefanovo popoldne po nesreči vsekala s sekuro v desni podlaket in si presekala kite.

21-letna brezposelna služkinja Elza Zorčanova iz Braslovč je v torek 29. decembra ob 12.15 padla v baraki nasproti Mestnega mlina na Mariborski cesti tako nesrečno, da si je težko poškodovala desno koleno.

45-letni Miha Lesjak, oskrbnik posestva g. dr. Kukovca in kurjač v cinkarni, je v ponedeljek 28. decembra zvečer zapiral vrata na posestvu pri Grenadirju, pri tem pa je spodrsnil, padel in si zlomil desno podkočno kost. Neki sosed ga je prepeljal z avtomobilom v bolnico.

Vsi poškodovanci se zdravijo v celjski bolnici.

Glasovi iz občinstva

Dva nedostatka

Pešpot iz Celja ob Mariborski cesti do Gaberja in Sp. Hudinje je neprestano povod za pritožbe. Ob zadnjem južnem vremenu pred snegom se je po poti vseskozi prelivala blatna brozga, ki je segala pešcem do gležnja. Ta pešpot je izredno prometna in se čudimo, da državna cestna uprava ne odpravi škandaloznega in uprav sramotnega stanja. Ne bomo naštevali, koliko škode na obliki in obutvi povzroča blato in kak vtiš dobivajo tujci, ko vidijo to pot. Skrajni čas je, da se cestna uprava zgane in pošteno uredi pot.

RADION

Tebi ostanem zvesta

Druga zadeva je stranišče pri drsališču v mestnem parku. Drsališče je skoro stalno dobro obiskano. Tu gojijo drsalni sport moški in ženske, odrasli in mladina. Vse je lepo urejeno, le eno manjka: primerno stranišče. Poleg ute na drsališču je sicer neka latrina, nekateri hodijo v bližnjo stanovanjsko hišico pod hribom, nekateri pa opravljajo svojo potrebo kar na prostem. Nočemo moralizirati — eno pa je gotovo: mestna občina bi lahko v sezoni drsalnega sporta odprla stranišče v bližini drsališča v parku in ga vzdrževala kakor poleti. Zadeva je nujna in bi se morala čim prej urediti. **Prizadeti.**

Zanimiva razlika

Odkar se je zgodila strahovita avtobusna katastrofa v Medlogu, se stalno opaža, da dajejo savinjski vlaki med vožnjo skoro neprestano dolge signale, ki se čujejo celo od Levca v mesto in ki gredo včasih skoro že na živce. Pred avtobusno katastrofo so savinjske lokomotive žvižgale neprimerno redkeje. Prebivalstvo je takoj po nesrečnem 9. decembru opazilo to razliko in jo po svoje komentira. **Savinjčan.**

Sokolstvo

Društveni občni zbori.

Po pravilniku morajo biti društveni občni zbori končani najpozneje do 10. januarja. Ker je meseca februarja župni občni zbor, naj društva skličejo svoje redne občne zборе na vsak način še meseca januarja, ako že ni mogoče do 10. januarja. Delokrog glavne skupščine je razviden iz društvenih pravil. Opozoriti bi bilo predvsem na § 17. Bratske uprave naj skrbijo, da liste ne bodo pomanjkljive. Tam, kjer ni dovolj moči na razpolago, naj pazijo, da bo razen starešine, njegovega namestnika, načelnika, načelnice, prosvetarja in tajnika vsaj še 5 članov uprave, vsaj 2 namestnika, 2 račun-ska preglednika in 2 njegova namestnika. Računski pregledovalci

ne smejo biti obenem člani uprave. Volite vsekakor tudi namestnika načelnika in načelnice, kar bo izvedljivo tudi še pri tako malih edinicah. Obenem z društveno upravo izvolite tudi društveno razsodišče (sud časti), glej točko 7. § 23. Slednje je tem važnejše, ker je v Sokolskem glasniku št. 51. z dne 11. decembra 1931. izšel pravilnik razsodišča in je sedaj njegov delokrog določno začrtan.

Ne pozabite sklepati o višini članarine. Uvažujte pri odmeri članarine župne in savezne prispevke; nova društva naj upoštevajo dobo, za katero so teh prispevkov oproščena.

Po občnem zboru ostanejo navadno člani nove uprave v zborovalnici, da se uprava konstituira. Volijo iz svoje srede blagajnika, matrikarja in gospodarja. Takšno postopanje je priporočljivo zaradi tega, da društvom pozneje ni treba podajati posebnih poročil, kako se je uprava konstituirala. Župa prejme na ta način popolno listo.

Revizijska poročila morajo biti gotova pred občnim zborom in nikakor ne gre, da bi računске priloge pregledovali revizorji šele na občnem zboru.

Telovadcem in telovadkam dajte priliko, da se posvetujejo o novi upravi. Običajno sklicujejo društva dva, tri dni pred občnim zborom članske sestanke.

V upravo naj vstopijo le bratje in sestre, ki imajo voljo in veselje do dela. To bodi glavno načelo pri izbiri nove uprave. Kjerkoli se bo postopalo v tem pravcu, ne bo med letom nepotrebnih sprememb v upravi, ki povzročajo društvom in župi čisto mnogo preglavic.

Razpravljajte na občnem zboru o delu v novem poslovnem letu in dajte navoščim priliko razgovorov. Pozovite prisotne, da si naročijo sokolske liste. Vsesokolskemu zletu v Pragi 1932 posvetite posebno pozornost.

Udeležba na občnem zboru je dolžnost, kateri se ne sme nihče umakniti brez opravičenega razloga.

Telefunken
Radio
aparati
Gramofoni
plošče in igle
Tudi na obroke

A. Lečnik, Celje, Glavni trg
Ure, zlati in srebrni predmeti, očala.
Popravila najtočneje. Oglejte si izložbo.

Kar je navedeno za društva, velja v glavnem tudi za čete.

Župna uprava.

x **Seja uprave Celjske sokolske župe** bo v petek 8. januarja ob pol 9. zvečer v Narodnem domu v Celju. Na sporedu je med drugim tudi dočitev župnega občnega zbora.

Sport

t **Smučski tečaj na Mozirski planini**, ki ga priredi zimsko sportni odsek SPD v Celju, se bo vršil od 3. do 10. januarja. Skupni odhod iz Celja v soboto 2. januarja ob 7.47 zjutraj s savinjskim vlakom, oziroma drugi del v nedeljo ob istem času. Smučarji, ki se niso utegnili prijaviti, naj prispejo kar na planino. Za tiste, ki nimajo toliko časa na razpolago, bodo prirejeni tečaji in sicer od 3. do 6. in od 6. do 10. januarja.

t **Smučarji!** Kakor že objavljeno, priredi zimsko-sportni odsek SPD v Celju od 3. do 10. januarja smučarske tečaje na Mozirski planini. Od 6. do 10. januarja bo vodil specialni tečaj za terensko vožnjo kakor tudi za Slalom gospod A. Kopinšek, sodnik JZSS, ki je v ta namen dobil dopust od tvrde Kramar & Mislaj v Celju. Informacije o vsem potrebnem v trgovini (pisarni) Kramar & Mislaj.

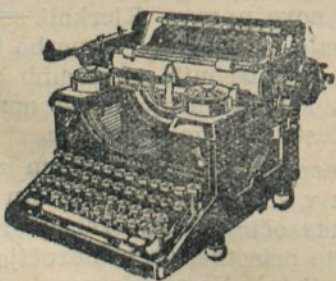
Kino

Mestni kino Celje. Novo leto 1. in sobota 2. januarja: »**Hai Tang**«. Velikostan zvočni film iz življenja na rusko-kitajski meji. V glavnih ulogah slovita kitajska igralka **Ana May Wong** in **Franc Lederer**. Glasba: Hans May. Rusko petje, kitajski plesi, divna godba. — Nedelja 3. in ponedeljek 4. januarja: »**Kdo bi plakal**...«. Sijajna zvočna veseloigra po znani opereti Hugona Hirscha. V glavnih ulogah **Dina Gralla** in **Harry Halm**. Predstave ob delavnikih ob pol 9. zvečer, na Novega leta in v nedeljo 3. januarja ob pol 5., pol 7. in pol 9. zvečer.

Dopisi

Sv. Jurij ob juž. žel. Sestanek volilcev iz Sentjurja in okolice bo na praznik 6. januarja ob pol 9. zjutraj v gostilni Cizelj. Na sestanku bo poročal narodni poslanec gospod Iv. Prekoršek.

Laško. Tukajšnje društvo »Blago srce« je tudi letos obdarovalo uboge otroke iz občin Laško, Marjagradec in Sv. Krištof. Otroci so bili obdarovani z zimsko obleko, perilom in čevlji. S tem je bilo gotovo ustrezno mnogim revnim staršem, ki nimajo zadostnih sredstev, da bi svojim otrokom kupili potrebno obleko in obutev za zimo. Za božične praznike pa se je društvo spomnilo s primernim zneskom tudi ostalih revežev v naši občini.

ADLER - Standard
Model 1931
Glavno zastopstvo **Marija Krell**, Zagreb, Nikoličeva 12. — Podzastopstvo **Vitimir Dolinšek**, Celje, Kralja Petra 33/1.
Nalivno pero »Mont-Blanc« na odplačilo.

FRAN ROŠ:

Novoletna zdravica

V sneg so zavite mrzle daljine, bele zvezde v polnoč se bleste. Prišlo je mlado novo leto, rosne oči mu v smehljaju žare.

Bilo dovolj je gladu in trpljenja, ur prečutih in blodnih iskanj, bilo dovolj je laži in sovraštva, bilo preveč je varanih sanj.

Hej, astrologi in hiromanti in teozofi, kvišku, na plan! Milo bodočnost iz zvezd prorokujte, kruha in sreče za novi dan!

Sivi možje si božajo brade, pa ugibljejo ono in to. Svoja pota tekó ozvezdja v večno brezmejnost in temó.

Novo leto, tebi to čašo, bodi nam miho ali hudó! Krepka ramena bodo nosila, kar nam nakloniš, dobro in zlo!

FRAN ROŠ:

Silvestrovali so

Leto sedemnajsto, strahot polno, se je nagibalo h kraju.

Bil je Silvestrov večer, na Dunaju, v srcu monarhijske črne dvoglavca. Množica v svili in cunjah je valovala po širokih, razsvetljenih cestah, mimo tramvajev, kočij in avtomobilov. Iz restavracij in kavarn je šumela godba. Hladno je viselo oblačno nebo nad milijonskim mravljiščem, le tuintam je snežinka zdrknila na mrzli tlak.

Tu je stalo staro, sivo poslopje, ki je bil v njem nastanjen oddelek Centralnega vojnega gospodarskega urada. Tu je bil nekoč hotel, baje ni užival najboljšega slovesa, in v veži v nekdanji portirjevi loži je sedel zdaj enoletnik prostak Miloš Majnik. Bil je v službi, ki je trajala štiriindvajset ur. Ljudi, ki so prihajali v poslopje, je ustavljal ob prihodu, jim dajal pojasnila in jih prijavljal uradu. Zdaj se je grel ob železni pečici v loži, ki je bila opremljena še z ozko posteljo, telefonom, mizico in stolom.

Ozek, svetlolas, bled fant je bil, zavil v tenak vojaški plašč. Glad mu je sijal iz velikih oči, tri dni je bil že brez denarja in tople hrane. In glodalo je v njem domotožje po daljnih domačih krajih na jugu. Saj mu je bilo komaj devetnajst let in je zdaj čas in zdravje tratil tu v tuji službi, v bedi. In še dobro, da mu je bilo tako! Saj so premnogi njegovi tovariši stali zdaj na frontah, kjer je smrt žela, in nekateri izmed njih so bili že padli tam za to okrvavljeno črnožolto domovino.

Nocoj pa je priredil šef oddelka oberst Gellitz častnikom in uradnicam tu v oficirski obednici Silvestrov večer. S pričetkom ob osmih.

Miloš Majnik je stal ob vhodu in dvigal desnico k čepici v pozdrav gospodi. Oficirji so prihajali v svečanih uniformah. Mlade uradnice so živahne stopale mimo njega. Lep jim bo večer, lepši nego njemu v tesni kajbici.

»Ali Njunje ne bo?« je ugibal. In razveselil se je ob misli, da morda vendar ne pride in pove s tem, da ji ni do te gospode. Da ima zares rada le njega, Miloša, ki jo ljubi.

Ah, Njunja! Osemnajstletna visoka črnolaska z modrimi očmi in opojno sanjavi nasmeškom v njih, Poljakinja, gališka begunka, ki je bila komaj mesec dni šele v tem uradu. In vendar so ji dvorili vsi, celo stari oberst se ni upal lajati v njeni bližini. Miloš Majnik je bil vzplamtel k njej že ob prvem srečanju. In nedavno jo je zvečer spremljal iz urada, pa se je oklenila njegove roke, naslanjala se nanjo in mu govorila, kako čeden deček je. Nato ji je z drhtečimi besedami razkril ljubezen tik pred vratmi hiše njenega stanovanja. Pa mu je nenadoma, sam ni vedel, kako, pritisnila poljub na ustnice in je odbežala po stopnicah z zvanečim smehom. Ali ga lju-

bi? Ali ji ni vse le šala in igra? O, da bi vedel! Potem ji je pisal pismo, da bi izzval njen odgovor, a molčala je. Kadar sta se srečala, mu je prijazno odzdravila kakor dobremu staremu prijatelju.

Njunja je prišla. Skozi steklene duri je pogledala v ložo, tam je sedel Miloš in pušil cigareto. Potrkala je in vstopila, sveža, hudomušno nasmejana v oči, v licu:

»Ah, v službi ste! Škoda, da niste oficir, bili bi z nami in plesali bi z menoj. In zaigrali bi nam na klavirju kaj veselega. Vi plešete in igrate! Kdo bi si to mislil o vas, saj ste sicer tako mirni, pohlevni. Vi, pridni dečki!«

»Gospodična Njunja! Menil sem že, da vas ne bo.«

»Kako bi bila mogla zamuditi ples! Z oficirji! Sijajni dečki so. Tudi vi ste sijajni, Majnik! Tu v loži! Haha! Lep Silvestrov večer! Dobro zabavo! Pismo ste mi pisali, ali ne? Odgovorim naj vam, da vas imam rada, to bi vam bilo všeč. No, čemu vas ne bi imela rada? Samo škoda, da niste vsaj praporščak. Potem bi vas poljubila takoj zdajle. Tako!«

Planila je vanj s poljubom. Iztegnil je roke, da bi jo pridržal v objemu, ali že je bila stekla iz lože in po stopnicah navzgor.

»Igra se z menoj,« je vzdihnil Miloš, »ali pa je tako živahna po naturi.« Ni vedel, ali naj jo obsoja, ali naj bo srečen, vsaj malo srečen. Potem je mislil na njene oči, roke, poljub, na Njunjo vso. Trpet je v boli in sreči, nervozno je pušil cigarete in stmel v dim.

Gori v oficirski obednici je bilo zdaj pač že živahno. Včasih so se začuli zvoki klavirja in gosli. Dva poročnika sta igrala. Morda so že plesali. Tudi Njunja je plesala, da, gotovo je že plesala. Zdaj pač ni več mislila nanj, ki bedasto sedi tu v zasteničeni loži in ni avstrijski oficir in ne bo.

Vzdramil se je. V vežo je bilo prišlo jekalo drobnó, revno dekletce. Hotelo je šiniti po stopnicah, a Miloš mu je zastavil pot.

»Nočem več domov, nočem, saj nisem kriva in mati me je tepla. Komaj krono sem priberala čez dan. Mama pa mi ne verjame...«

Sestrada, rumenopolta ženska je vstopila s kletvico, z roko je mašila deklici usta in jo tirala preko ceste.

Miloš je zrl za njima. In je pristopila nova neznanka, prikazen z ulice, do oči zavita v plašč. S komolcem se je oprla obenj in ga povabila z ostrim pogledom:

»Pojdi z menoj, enoletnik! Ah, ti si v službi, siromak! Lahko noč!« In je odbrzela dalje in se je ozirala semintja.

Potem se je primajal velik, debel gospod z mogočnimi brki. Spremljala ga je mala, elegantna dama.

»Saj je tukaj hotel?«

»Zdaj je tu urad.«

»Tako? Zdaj se torej drugačne zadeve rešujejo tukaj? Haha!«

Iz bližnjega varieteteja je glasneje in glasneje hrumela godba.

Miloš Majnik je zaklenil vrata. Zopet je sedel v loži. Odprl je knjigo, bile so otožne pesmi Rusa Nadzona, ali ni mogel dolgo čitati. Zamislil se je vase, v svoje dneve, domov mu je segla misel in zopet v bodočnost. Potem, ko je zopet zazvenel zvok iz obednice, je čutil v sebi še večji razkol.

Bedno, glupo življenje! In ta komedija je tragedija! Da bi imel koga, ki bi mu bil dober ob teh urah! Da bi ga ljubila Njunja, ali resno, iskreno, globoko!

Po ednajsti uri je zazvonil telefon. Poročnik Felber ni bil pozabil nanj:

»Majnik, pridite takoj sem! Zaigrate namesto mene, prsti so mi skoro že ohromeli. Vi ste spočiti. Na ukaz gospoda obersta!«

Ironija! Tej gospodi, siti vsega izobilja, naj igra k plesu on, ki je gladen, gladen! Veselo naj igra njim in Njunji, ko mu je neskončno prazno in težko v duši!

Ko je stopal po stopnicah navzgor, ga je spreletavala rahla vroča zona. Glad!

Vstopil je v svetlo dvorano, zašče-

mele so ga oči. Vinjeni oficirji in dame so kričali vsevprek, smeh in čaše so zveneli. S stene sta zrla z bršljanom okrašeni sliki Karla in Viljama. Na mizi so ležali ostanki pečenega mesa in rumenih kolačev. Njunja je sedela poleg obersta, ki ji je napival s pesmijo iz »Štambulske rože«:

»Geh', sag' doch Schnucki zu mir!«

In Njunja je odpela:

»Nein, Schnucki sag' ich nicht!«

Zagledala je Miloša:

»Schnucki!«

Poročnik Felber je potisnil Miloša h klavirju. Valček, mehak in valovit, je dvignil parčke. Telesa so se prižemala, Miloš je igral z večjo in večjo silo, z boljo in gnevom. Troje valčkov, da so pari obnemogli. Ves drhteč je obstal. Zvrnil je vase troje kozarcev vina, ki mu jih je natočil poročnik. Čutil je, da je že omamljen. Lahka megla ga je zagrinjala vase, prijetneje mu je bilo v glavi in prsih.

Zaorila je bedasta pesem:

»O, Susanna, ist das Leben doch so schön...«

Tudi Njunja je pela. Zdaj je sedela ob starem majorju. Jokal se je in ji poljuboval roke. Ona pa se je skozi tobakov dim nasmihala Milošu, ki je z lahko rdečico v licih slonel ob klavirju. In je zopet udaril k plesu Njunja se je zavrtela s poročnikom Felberjem.

Valovala je množica, sive in zelene uniforme so se gnetle med živimi barvami ženske svile. Vonj parfema in tobaka se je mešal s soparo razgretih teles.

Opolnoči je oberst izpregovoril:

»Gospoda, minilo je leto sedemnajsto, leto žrtev in slave. Naše zmagovito orožje je dokazalo našo silo. Stopamo v novo leto in v njem bodo, to trdno upamo, s končno zmago venčani naši herojski napori. Živela monarhija, živel naš cesar, živela četverozeza! Vse za domovino, gospoda! Bodi nam torej srečno in zmagovito novo leto osemnajsto!«

»Prositi!« je vzbescnela dvorana, zažvenketale so čaše.

Poročnik se je vrnil h klavirju in Miloš je odšel.

Zopet je bil v loži, sam. Legel je na pesteljo in si zapalil cigareto. Da bi se rešil iz vse te gnusobe! Da bi bil prost, prost, prost! In v domovini, daljni, ponižani, ljubljeni!

Čez uro ali dve so odhajali. Najprej oberst, ki se je rahlo zibal. Potem ostali oficirji z damami. Nadporočnik Karpf je bruhal v veži. Na hrbet mu je tolkel praporščak Pazocha, ki je še venomer prepeval:

»Da habt's mein letztes Krandl und spielt's mir auf zum Tanz...«

O, Susanna...«

Zadnji je odhajal poročnik Felber z Njunjo.

»Servus, du!« je šepnila Milošu in mu z roko poslala poljubček z ustnic.

Miloš je stopil na cesto. Felber in Njunja sta se opotekala po praznem tlaku. Nekaj hiš odtod je stanoval poročnik. Miloš je videl, kako sta vstopila oba. Njunja je bila šla z njim.

Zdaj je Miloš stal sam na cesti. Nekje v daljavi je kričala pijana družba.

Tam zunaj pa so stale fronte in na njih so umirali ljudje. Že je bilo tu novo leto, leto osemnajsto. Kaj priinese? Sužnjem smrt ali svobodo? Konec vojne in monarhije? O, domovina, dočakaš svoj dan!

Mrzel veter je zavel po cesti, preko vsega milijonskega mravljišča.

Miloš se je nasmejal. Gladen in sam nesvoboden je čutil bližino velikega časa. Verno je zrl vanj. Bil je očiščen in zdrav. Proti jugu se je zagledal, vedro in mehko:

»Tam si ti...«

»Recite mi, plačilni, ali igra orkester vse, kar kdo hoče?« — »Seveda, gospod ravnatelj!« — »Potem pa, prosim, stopite tja in recite kapelniku, naj igra, dokler sem tu, s svojimi ljudmi bridge.«

Faširani zrezek je kakor velebanaka: nikdar ne veš, kaj je notri.

A. KOPINSEK:

Božično pismo smučarja

Mozirska koča, Božič 1931.

Draga — ljuba Meri!

Tu ležimo in sedimo v mali pre-kajeni koči in se smejimo, kuhamo, pojemo, pijemo, plešemo, kurimo, mažemo... Vsi smo enih misli. Samo Ti manjšaš! Ker imaš tako trdo glavo! Še bolj trdo kakor zunaj zmrznjeni sneg. Še bolj! — Toda prav Ti je tako! Le praznuj sveti večer tam doli v megli med tetami, nečakinjami, taščami in mačkami. Le poj z milim glasom v blaženem rodbinskem krogu »Tiho noč!« Uboga Merica!

Naše božično drevesce razsvetljuje s svojimi tremi svečami le malo običajni nered v koči. Vse prenapolnjeno! Tam v kotu leži Beba, pokopana pod matraci, na kateri leži vsebina vseh nahrbtnikov. — Ona se češe z mojim brivskim aparatom in — ker nima tako trde glave kakor Ti — ji posodim tudi novo Gillette britvico, ki ji služi kot ogledalo. Še več! Nosim britvico okoli Bebe, da se ona (Beba) v njej (britvici) ogleduje. In vsled tega je ona (Beba) tako ljubezniva in mi... Prav Ti je — Tebi in Tvoji trdi butici.

Lepo toplo in čisto domače je tu. Da. Kljub 1500 m in kljub minus 18 stopinjam.

Ravnokar si daje stric Bruno tretji mrzli obkladek na plešo. Da se razumemo: bunke na glavi je dobil včeraj zvečer. Igrali smo namreč Jurčičeve »Rokovnjače« — in on glavno ulogo. Saj veš: strop je tako nizek — za to ulogo še posebno! In seveda — on ni tako trde glave kakor Ti! Branko fabricira zopet za vse v umivalniku mehko kuhan čaj.

In kolne po norveško — ker mu kaplja v čaj voda od mokrih nogavic, ki visijo nad pečko. Moj Bog! Za par kapljice take komedije! Saj je vendar čaj pokrit z lesenim oknom — to pa zaradi »arome«, kakor pravi Ludvik. Desa krpa Jožetove hlače — on pa popravlja njeno zlomljeno desno smučko.

Dobričina Žani deli kekse in kisle kumarice. Prve smrdijo po Mix-maži, druge pa smrdijo po katranu. To se dogaja, če človek ne zapira dobro notranjih žepov v nahrbtniku. In sploh ne sme služiti nahrbtnik za vzglavnik — ravno na Sveti večer, ko ima vsak toliko piškotov, potic in steklenih okraskov. Saj razumeš!

In — božična darila smo imeli včeraj! Še sedaj me peče goltanec po likerju, ki ga je Marta sem gori privlekla. Vsi smo ga bili deležni — samo Ti seveda ne. Ker imaš tako trdo glavo in ker nisi hotela z nami.

Edo je dobil nov vosek — tekoči A 21. Poizkusili smo ga. Mislim pa, da madežev, ki smo jih dobili na srajce, ne bomo več odpravili. Tajci je dobil od Mance pol kilograma telečjih zrezkov. Zakopal jih je v sneg — sedaj jih pa ne najde. Preneumno — ko so bili vendar telečji — in ne konjski. Več o tem ustmeno.

Fric nam je zopet spekel palačinke — še večje in še bolj prismojene kakor lani. Kajti malega umivalnika nismo več našli. Mira nam je okrasila božično drevesce z žlicami, v stanjolu zaviti prazni konzervni škaličami itd. Morska trava iz žimnic nadomestuje zlate laske.

Jaz sem bil božični mož — zavil v rjuhe. Moj nagovor bi bila morala slišati! Povsod solze! (Stara peč se še vedno tako strašno kadi kakor pred tremi leti.) Kot angelček je fungirala Irma — z eno samo perutnico (zaradi pomanjkanja materijala). Ravno zato je morala revica med

ceremonijami stati popolnoma mirno po strani. — Na koncu se je še edina perutnica pri edini sveči vžgala in zgorela. Ta smola! — Potem smo peli vsi pesem »Tiha noč — sveta noč« vedno bolj ganljivo — dokler ni donela pravilno napačno.

Danes smo se smučali. Imeli smo solnce — in pršilo! Od samega veselja (in ker še ne poznamo smučarske tehnike) smo se valjali po snegu! Kakor poleti ob Savinji.

Sedaj sedimo utrujeni, toda polni humorja okoli peči, na njej in pod njo in si drgnemo medsebojno hrbte. Ker se tako srajce prej posušijo in ker tako prihranimo perilo. Od solnca ožgani obrazi se svetijo — dišijo po raznih kremah. Vsak hoče pripovedovati. Nihče ne mara iti spat. Saj ni prostora. Ljuba duša: pet postelj — in nas je osemindvajset! Med temi dvanajst »fantkov« — in nimajo vsi tako nežne linije kakor Ti!

Kakor vidiš, se nam tu godi neverjetno dobro. Vedno smo si želeli takih praznikov. Kaj nas briga mraz, strmina in vse serpentine. Saj sije po dnevi solnce — planinsko solnce. Saj imamo pršilo — in dilce. Naše božično darilo — naša sreča!

Samo eno: čemu imaš Ti — predmet mojih sanj — okras moje zakonske postelje — tako trdo glavico? Čemu?

V naglici sto poljubčkov!
Tvoj — kljub »Nivea Cremi« po
kozjem hlevu duhteči

možek.

Smešnice

Gospa A.: »Nenadoma čujem ropot. Prižgem luč in kaj vidim: moško nogo pod svojo posteljo.« — Gospa B.: »Za božjo voljo! To je bil ro-

par!« — Gospa A.: »Ne. To je bil moj mož. On je namreč tudi slišal ropot.«

Pred hotelom v St. Moritzu v Švici hodi neki inozemec na solncu gori in doli. Ravnatelj hotela ga opazi in stopi k njemu: »Gospod generalni ravnatelj, ali Vam smem ponuditi stol, da malo posedite na solncu?« — »Hvala! Če bi bil hotel sedeti, bi bil lahko ostal doma!«

»Gospodje, oprostite, ali je pri tej mizi eno mesto prosto?« — »Samo še stojišče.«

Na vratih trgovine z divjačino v G. visi tabla s temle napisom: »P. n. strankam se sname koža takoj v trgovini.«

Amerikanec pride na Angleško in skuša v neki družbi opisati prostranost svoje domovine. »Zgodaj jutraj vstopite v državi Kentucky v vlak in čez štiriindvajset ur ste še vedno v Kentuckyju.« — »Da, da,« je poki-mal eden izmed Angležev, »take vlake imamo tudi mi.«

**Kino reklamo,
amatersko delo,
povečave,
razglednice,**

izdeluje najhitreje

FOTO PELIKAN
CELJE

CONAN DOYLE:

Boj v megli

(Baskervillski pes)

Roman

Poslovenil Boris Rihteršič

»Lepo bi bilo, če bi se dale vse težkoče tako lahko rešiti!« se je nasmešnil Sherlock Holmes.

»Čudna reč je to,« je pripomnil doktor Mortimer.

»Pred malico sem sobo natanko preiskal.«

»In jaz tudi,« je dejal Baskerville. »Vsako ped posebej!«

»Tokrat prav gotovo ni bilo čevlja v sobi.«

»Potem ga je moral natakati tja skriti, ko smo sedeli pri malici.«

Poklicali smo ga, toda trdil je, da nič ne ve, in izpraševanje je ostalo brezuspešno.

Novo dejanje k neprestano se pojavljajoči vrsti malih skrivnosti, ki so se nam pokazale v tem kratkem času dveh dni: Prejem pisma z izrezanimi besedami, črno bradi vohun v vozu, izginutje starega črnega, in zdaj najdenje novega rjavega čevlja. Holmes je molče sedel v vozu, s katerim sva se vračala v Bakerstreet, in videl sem na njegovih namršnenih obrvih in ostro stisnjenih črtah obraza, da je bil njegov duh prav tako, kakor moj, živo pri delu, da si izmisli teorijo, v katere okvir bi lahko vložil vse te čudne in na videz brezzvezne dogodke. Ko sva bila doma, je sedel ves popoldan in še dober del večera zavil v gost oblak tobakovega dima, globoko zatopljen v svoje misli.

Tik preden sva sedla k večerji, sta prišli dve brzojavki. Prva se je glasila:

»Pravkar zvedel, da je Barrymore v baskervillskem dvorcu. Baskerville.«

Druga pa nam je javljala:

»Po nalogu pregledal triindvajset hotelov, a razrezanega »Timesovega« lista na žalost nisem našel. — Cartwright.«

»Tu se pretrgata dve moji niti, Watson! Ničesar pa ni, kar bi moj duh bolj razbistrilo, kakor slučaj, ko mi gre vse narobe. Pogledati morava za drugo sledjo.«

»Ostane še kočijaž, ki je vozil vohuna.«

»Res je. Brzojavil sem glavni vozniki pisarni, naj mi sporoče njegovo ime in stanovanje... Prav nič se ne bi čudil, če bi tole pomenilo odgovor na moje vprašanje.«

V tem trenutku je namreč pozvonilo in ta znak je pomenil še dokaj več kakor samo odgovor, kajti odprla so se vrata in v sobo je stopil zavaljen mož, očividno voznik sam.

»V uradu so mi povedali,« je začel, »da je neki gospod, ki stanuje tu na Bakerstreetu, vprašal po meni. Že sedem let vozim in nikdo se še ni čez mene pritožil. Zato sem prišel sam, da vas naravnost

vprašam, kaj vam ni prav.«

»Prav nič nimam proti vam, prijatelj,« je odvrnil Holmes. »Nasprotno! Pol funta dobite, če mi jasno in razločno odgovorite na nekaj vprašanj.«

»No, danes imam srečen dan. Vse gre res imenitno,« se je zarežal voznik. »Kaj bi pa radi, gospod?«

»Najprej mi povejte svoje ime in stanovanje, če vas bom morda še kdaj potreboval.«

»John Clayton, Turpaystreet, številka tri, v Boroughu. Moj voz je last Shypleyve vozne družbe, tik pri Waterloojskem kolodvoru.«

Sherlock Holmes si je napisal naslov in ga takoj pobaral:

»No, Clayton, zdaj mi pa povejte, kar veste o gospodu, ki je davi ob desetih čakal v vašem vozu tik pred mojo hišo, in vam potem velel, da vozite po Regentki za dvema gospodoma.«

Mož je bil videti v zadregi in malce presenečen.

»Hm, hm,« je rekel po kratkem premišljanju. »saj se skoraj ne izplača, da bi vam to zgodbo pripovedoval, ko jo poznate dosti bolje od mene. Stvar je tale: Gospod mi je rekel, da je detektiv, in da ne smem živiti duši besedice povedati o njem.«

»Dragi prijatelj, tu gre za resno reč, in če boste poskušali kaj zamočlati in prikriti, bi lahko prišli v prav neroden položaj. Pravite, da vam je gospod rekel, da je detektiv?«

»Da, tako mi je povedal.«

»Kdaj?«

»Ko je šel.«

»Ali je rekel še kaj drugega?«

»Da, svoje ime je povedal.«

Holmes me je znaglaslavno pogledal in dejal:

»Kaj, svoje ime je povedal? Res, to je bilo pa zelo neprevidno. Kako pa mu je ime?«

»Ime mu je,« je voznik zvesto in pridno odgovoril, »ime mu je Sherlock Holmes.«

Še nikdar ni moj prijatelj pokazal tako presenečenega obraza, kakor po besedah tega dobrodušnega voznika. Za trenutek je obsedel brez besede. Potem pa se je od srca zasmeljal in rekel:

»Potegavščina, Watson, neutajljiva potegavščina! Tu sem naletel na ostrino, ki je prav tako urna in spretna kakor moja. Mož mi je to pot pošteno posvetil! Torej Sherlock Holmes mu je ime, ste rekli?«

»Da, gospod, tako mu je ime.«

»Izvrstno. Recite mi, kje vas je dobil, in sploh vse, kar se je še drugega zgodilo.«

»Ob pol desetih me je poklical na Trafalgarski cesti. Rekel mi je, da je detektiv, in mi ponudil dve gvineji, če bom delal ves dan to, kar bo od mene zahteval, in ne bom stavil nobenih vprašanj. Seveda sem pograbil z obema rokama. Najprej sva se peljala pred hotel Northumberland in tam počakala, da sta prišla ven dva gospoda in stopila v enega izmed voz, ki so čakali na postajališču. Vozila sva za njima, dokler nista tu nekje obstala.«

»Tu, pred mojimi vrati,« mu je Holmes skočil besedo.

»Tega ne morem tako natanko reči, toda moj gost je na vsak način vedel. Malo naprej na spodnji cesti sva tudi obstala in čakala poldrugo uro. Potem sta prišla ona dva gospoda mimo; šla sta peš in vozila sva za njima po Bakerstreetu in potem...«

»Že vem,« ga je Holmes prekinil.

»...dokler nisva končno prevozila kakšne tri četrte Regentovke. Tedaj je nenadoma odprl gospod v mojem vozu poklopce in zaklical, naj kar mo hitro peljem na Waterloojski kolodvor. Takoj sem pognal in prej ko v desetih minutah sva bila tam. Plačal mi je dve gvineji v suhem zlatu in šel na peron. V trenutku, ko je odhajal, se je obrnil in dejal: »Morda vas bo zanimalo, da ste vozili Sherlocka Holmesa.« Tako sem zvedel njegovo ime.«

»Razumem. In potem ga niste ne videli, ne slišali?«

»Ne, ko je stopil na kolodvor, nič več.«

»Ali bi mi lahko gospoda Sherlocka Holmes malo opisali?«

Voznik se je popraskal za ušesom.

»Hm, hm, veste prav za prav ni bil človek, ki bi ga bilo tako lahko popisati. Kakih štirideset let b mu prisodil. Srednje velikosti je, tako dva ali tri prste manjši od vas. Oblečen je bil izredno fino. No, črno brado, ki je spodaj široko ostrizena, v obraz pa je blede. Več vam pa o njem ne bi mogel reči.«

»Barva njegovih oči?«

»Nak, tega pa ne vem.«

»In razen tega se ne morete ničesar več spomniti?«

»Ne, gospod, to je vse.«

»Tu imate svojega pol funta, drugo polovico pa dobite, če zveste še kaj novega. Zbogom!«

»Zbogom gospod in lepa hvala.«

John Clayton je šel, ves vesel, skozi vrata. Holmes pa je skomignil z ramo, se obrnil k meni in z nasmeškom, ki je izdajal skrb, dejal:

»Sek! Tretja nit je pretrgana in spet stojiva pri začetku. Lopov premeteni! Najino hišno številko poznal, vedel je, da me je sir Henry Baskerville vprašal za svet in me na Regentovki spoznal. Potem si je mislil, da si bom najbrž zapomnil številko voz in poiskal voznika, zato mi je poslal to predrzno poročilo. Rečem ti, Watson, tu imava posla z nasprotnikom, ki je vreden najine sablje. V Londonu me je matiral. Upam pa, da bom imel v Devonshiru več sreče. Toda skrb me le nekako.«

»Kaj pa?«

»Da te pošiljam tja. Svinjska zgodba je to, Watson, svinjska, nevarna zgodba, in čim več vem o njej, tem manj mi prija. Da, fant moj dragi, ti se morda smeješ, toda častno besedo ti dam, da bom od srca vesel, ko te zagledam spet zdravega in varnega tu na Bakerstreetu.«

Srečno in veselo Novo leto

želijo svojim cenjenim strankam, gostom in odjemalcem sledeče tirdke:

FRANJO DOLŽAN galanterijsko in stavbno kleparstvo. Vodovodni inštalater. Celje, Za kresijo.	Vsem cenjenim odjemalcem želi srečno Novo leto IV. RAVNIKAR, Celje.	FRANJO URŠIČ stavbno in pohištveno mi-zarstvo s strojnim obratom Celje, Cesta na grad št. 1.	A. M. BALDASIN tovrnica soda vode in pokalic Celje—Gaberje.
ANDREJ ROZMAN splošno ključavničarstv Celje, Za kresijo.	MIHAEL DOBRAVC slikar in pleskar Celje, Glavni trg 15.	»Profita« pralno sredstvo BRATA KLINAR Celje, Javno skladišče.	IVAN MASTNAK manufakturna in konfekcij-cijska trgovina Celje, Kralja Petra c. 15.
VESELO NOVO LETO ALOJZ KALIŠNIK mestni stavbenik Celje, Glavni trg 18/II.	ROZA ZAMPARUTTI zajutrkovalnica in delikatesa Celje, Aleksandrova ulica.	Vsem svojim cenj. gostom, prijateljem in znancem želita srečno in veselo Novo leto ALOJZ in BERTA ŠRIBAR restavracija Sv. Peter v Savinjski dol.	ANGELA KNAFLIČ kolodvorska restavracija Petrovče.
F. S. LUKAS žganjarna in tovarna likerjev Celje, Kralja Petra cesta.	ZVEZNA TISKARNA Celje, Strossmayerjeva ul. 1.	F. & J. KULLICH kamnoseštvo Celje, Aškerčeva ulica 12.	
DROGERIJA »SANITAS« Celje — Ljubljana — Trbovlje.		Knjigarna GORIČAR & LESKOVŠEK Celje, Kralja Petra cesta.	

Veselo in srečno Novo leto

vsem cenjenim gostom

Hotel „Evropa“ v Celju

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Ustanovljena 1900

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Delniška glavnica Din 50,000.000.— Skupne rezerve nad Din 11,000.000.—

Brzjavi: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse bančne posle.

KMETSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Pisarna v Prešernovi ulici 6

Hranilne vloge obrestuje do 6—8% čistih, brez rentnega davka.

**Pri naložbi
Dln 50'—
se dobi
nabiralnik na dom.**

FRAN SVETINA:

Margerit

(Konec.)

»Kako drugačen si bil, kako malo si bil podoben vsem ostalim. Kje daleč je že oni večer, ko sva si prvič segla v roko, neprisiljeno sva si jih podala. Oko je bilo preporno neizrek-ljivega, solza je silila na dan, da se izlije od sreče. Plesala sva, še dobro se spominjam, tango ljubezni. Govorila nisva. Od časa do časa si pove-sil glavo, ujel moj pogled in iskal mojo misel. Gastone! Moja duša pa je zahrepenela, dvignila se je k Tebi in oba sva bila neizrečeno srečna.«

»Takrat sva se skupno vračala do-mov in nisva bila trudna. Povsod nama je bilo tako lepo in dobro. Ko-likokrat si sedel tu ob meni in mi govoril besede, kakršne si zmoget samo Ti. Položil si roko na moje ra-me in mi gledal v globine srca. In jaz sem Ti odgovarjala, globoko sem zavzdihnila. Brez besed. Objel in po-ljubil si me. Takrat sem bila prvič v življenju resnično srečna, potem nikoli več, nikdar več...«

»Gastone! Odkril si mi neskončno lep svet, vpeljal si me vanj. Toda Ti si odšel, zapustil si me samo. Svet je ostal na videz takšen kot je bil nekda, vendar s Teboj je odšlo živ-ljenje in zato je zame danes vse mrt-vo. Naj plešem, izbiram toalete, se vozim v najlepšem vozu; vse to je neznanost v primeri z občutkom sre-če, ki mi je samo enkrat posijala v dušo. Podobna je bila solnčnemu žarku, ki sije v jetnikovo sobo. Pa le kratek čas, in zopet je tema...«

Kdo me razume? Svet me vidi ve-liko damo in misli, da sem najsreč-nejša žena pod solncem. To je svet. In kavalirji? Ne odganjam jih, pri-gazna sem z njimi in kljub moji pri-jaznosti ni še nikdo od njih preko-račil meje. Vsi so tepci in enaki v svojih sebičnih namerah in ciljih. Hodim med nje, družim se, toda najti ne morem nikogar, ki bi me prijateljsko razumel.«

Močan veter se je bil oprl ob via-ta, vodeča na balkon. S hruščem so se odprla in mrzel zrak je napolnil sobo.

Margerit je povsila glavo, kajti spomnila se je bila minulih časov, nato je hitro vstala in šla zapirat. Ostala je pri vratih in gledala na prostrani vrt pred hišo. Medla luč se je prelivala po licih marmorejnih kipov prekrasnih žen. Fontana je si-lila k višku, toda voda je enako-merno padala nazaj na zemljo in močila bujno zelenje.

»Gastone! Nekoč sem čula Tvoje korake, ko si se tiho bližal preko vrta mojemu oknu. Ni jih mogla za-kriti nemirna voda in šum drevja. Zakaj nisi prišel danes kot orkan, ki bi pogasil ogenj v kaminu in obu-dil mene k nekdanjemu življenju? Gastone, če bi uničil vse in se vrnil samo k meni, kako srečna in zado-voljna bi bila. Toda ni Te. Le tam daleč šumi Seina, stisnjena od mo-stov se vali dalje in spake notre-damske katedrale se mi zlohotno re-žijo v lice. Krohočejo in posmehuje-jo se mi iz kamna vpijoče, ukročene človeško strasti.«

In vrnila se je h kaminu in sedla v mehko zofo. Legla je vznok in ne-premično zrla v strop. Ogenj je mir-no dogoreval in njegova svetloba se je prelivala preko njenega telesa. Prsi so žarele v rdečem ognju, dvi-gale so se in upadale, vzdihovale so... kamor pa ni segel ogenj, je le-žala temna senca.

Dolgo, nepremično je zrla v strop. »O, da bi ljudje vedeli, da imam tu-di jaz srce, veliko srce, zmožno ve-like ljubezni.«

In je šepetala:

»Medlo sveti... hoče umreti moja žalost. Daleč plava... poletava, moja misel. Večno peti... noče umreti, moja duša...«

Noče umreti moja duša; toda ona umira, počasi jo bodo prevpili mo-torji, zadušila jo bodo svileni obla-čila in ubilo jo bo vino. Smeh, kako prisiljen in nenaraven si. Koliko sem se že nasmejala v družbi. Čemu, za-kaj? Velikim neumnostim za pra-zen nič. Ljudje, videla sem vas, vsi ste se smejali, kajti prekrivali ste svoje pravo lice; doma pa ste se po-čutili zelo nesrečne. Zmetali ste raz sebe dragocena oblačila po tleh in jih teptali z nogami. Uboga oblačila, mar so ona kriva vaše nesreče?! Tep-tali ste jih, toda niso dala niti kap-lje krvi...«

V poznih nočnih urah je Margerit zapustila dom. Mirno je vozila po mestu. Ozrla se je še na spake živ-ljenja, ki so jo pozdravljale od vseh strani.

»Gastone, Gastone!« In motorji so zabrnili svojo nenavadno pesem, ki je strašno odmevala v temno noč. Avto je drvel po široki, ravni cesti. Sam in Margerit. Vse je tonilo za njim. Margerit je srepo zrla predse, zroč neizmerno, katero je hotela doseči, objeti...

»Gastone, Gastone!« Motorji so se že zllili v skrivnostno melodijo, tiho so šumeli.

Margerit je plavala v naročje več-nosti. »Gastone, moja ljubezen...«

In spake na notredamski katedrali so se zakrohotali, zarežale so se in posmehovale človeškemu življenju: »Me smo ukročene ljudske strasti!« Voda pa je skrivnostno valovala naprej... naprej... in vse je bilo zo-pet, kot bi se ne bilo zgodilo ni-česar...

Za mehka barvana tla prvovrstno sredstvo

„KOMET“ barvan tekoči vosek

Navadna barvana tla se Vam svetijo, kakor najbolj negovan parket. Istočasno tla po-barvate, obrabljene plasti popravite. Zado-stuje bela mehka tla impregnirati s »KO-MET« barvanim tekočim voskom brez dru-gega pripomočka.

Za parkete priporočam nebarvan tekoči vosk „KOMET“. Zaloga
Drago Žnidarič, Celje
Javno skladišče.

ŠTEFAN STRAŠEK

CELJE, Kovaška ul. 1

priporoča svojo veliko zalogo lastnega in tovarniškega izdelka. Oddaja pod lastno ceno. Priporoča se gg. učiteljem in uradni-kom. Oddaja tudi na obroke. Pošilja po pošti. Naročila po meri. Popravila točna. Nizke cene. Oddaja proti plačilu 5% skonto.

Stanovanje

lepo, trisobno s kuhinjo in pritliklinami se po izjemni ceni odda. Naslov v upravi lista.

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik nobenih dolgov, ki jih napravi na moje ime moj sin Stanko Pilko.

Pilko Ivan
oče.

Stelaže in prodajalna miza

prilpavne za branjarstvo itd. po ugodni ceni na prodaj. Vprašati pri špediterju g. Koširju, Celje, Kralja Petra cesta.

PRODAM

kuhinjsko belo opravo in nekaj ko-madov spalnice. Dopise na upravo lista.

Prepričajte se!

lasno mesarijo, prekaševalnico in gostilno pri „Jelenu“

z izborna kuhinjo. Cene konkurenčne. Specijaliteta blaga zajamčena. Prodaja blaga na drobno in debelo.

Josip Gorenjak.

Franjo Dolžan Celje
Za kresijo št. 4

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelvodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila. — Cene zmerne.

Postrežba točna in solidna!

Telefon št. 245

Vinko Rukovec, obl. konces. mestni tesarski mojster na Lavi

pri Celju izvršuje vsakovrstna tesarska dela, moderne stavbe, ostrejša za hiše, vile, tovarne in cerkve, strope in razna tla, paviljone, ve-rande, stopnice, ledenice in ograje. — Gradnja mostov, mlinov in jezov.

Parna žaga in lesna trgovina, Lava pri Celju.

Čekovni račun št. 14.737

Iščem

mehlovan ali nemeblvano sobo, se-parirano v centru Celja za takoj. Dopise na upravo lista.

Lepo suho stanovanje

3 sobe, kuhinja, pritikline, v novi stavbi v Celju se odda s 1. februarjem ali 1. marcem. Naslov v upravi lista.

Več gospodov

se sprejme na dobro domačo hrano in stanovanje. Poizve se v upravi lista.

Soba

s popolno oskrbo in hrano iščem pri boljši rodbini za učenca. Ponudbe z označbo cene na upravo lista.

Novoletne dopisnice — Krep pa-pir, svilen in barvan papir — Blaznikova in družinske pratike

vse v veliki izbiri po nizki ceni

v veletrgovini s papirjem in knjigami

Goričar & Leskovšek — Celje

V palači Ljudske posojilnice v Celju

se odda v najem s 1. februarjem 1932

stanovanje

s 5 sobami in pritliklinami

Interesenti naj se obrnejo na Ljudsko posojilnico v Celju

Objava

Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da izvršujem odslej sam svojo elektrotehnično obrt v istih prostorih kot dosedaj in da g. Inkret Leopold ne posluje več z menoj.

Priporočam se za številna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

Belak Franc, konces. elektrotehnik

CELJE, Prešernova ulica 3

ZAHVALA

Vsem, ki so v času bolezni in smrti naše drage, nepozabne

Anice

izkazali pokojni ali nam kakoršnakoli tolažilna dejanja, izrekamo s tem svojo prisrčno zahvalo.

Prav posebno pa se zahvaljujemo gg. zdravnikom, čast. sestram in upravi celjske bolnice za vso skrb in pozornost pokojnici v težki bolezni, čast. domači duhovščini, g. kaplanu Drvodetu kot bivšemu katehetu ter domačim gg. bogoslovcem za častno spremstvo, domačemu mladinskemu pevskemu zboru pod vodstvom g. Muršeca za ganljivo petje, vsem darovalcem vencev in cvetja, šolski mladini in cenj. učitelstvu, dragim sorodnikom in sploh vsem, ki so spremenili našo drago Anico na njeni zadnji poti.

ŠT. JURIJ OB JUŽ. ŽEL., dne 28. decembra 1931.

Žaluoča rodbina **Zdolšek - Anderburg.**

Veliko stanovanje

5 parketnih sob, med temi 4 na ulico s pritliklinami, veliko kletjo in vrtom se odda s 1. februarjem za 1000 Din mesečno. Celje, Prešernova ulica št. 22. Poizve se v hiši pri gospodu Favaju.

Kupim jamski les

bor, jelko, smreko v večji množini do 1500 m³. Dobavni rok celo leto 1932. Ponudbe z navedbo množine in skrajne cene za m³ franko vagon naloženo na postajah od Velenja do Celja pod šifro »A. B. 1886« na upravo »Nove Dobe«.

Esence

prave holandske za pripravo domačih likerjev, ruma, konjaka itd.

Stara lekarna „Pri Orlu“

Mr. Ph. Ivo Tončič

Celje, Glavni trg — Aleksandrova ul.

Hišnim posestnikom

v Celju, okolici in Sav. dolini! Kdor hoče imeti zelo po ceni izdelane stavbne načrte, razne proračune za nove stavbe, za dozidavo, prezidavo in za vsa v stavbno stroko spadajoča dela, se naj obrne neposredno na naslov: Dragotin Korošec, Smartno ob Paki. Imenovani bo obiskal vsako stranko, ki mu to sporoči, s povračilom stroškov za vlak. Prevezema tudi vsa stavbna dela po zelo nizkih cenah. Vsi, ki boste prihodnje leto zidali, se obrnite na navedeni naslov.

Različna novoletna darila

pri trdki

Karol Loibner, Celje

Kralja Petra o. 17. — Pri „Zvoncu“

Prvovrstno stanovanje

5 sob in kuhinja s plinom, električno učjo in kopalnico se odda s 1. februarjem 1932. Naslov v upravi lista.

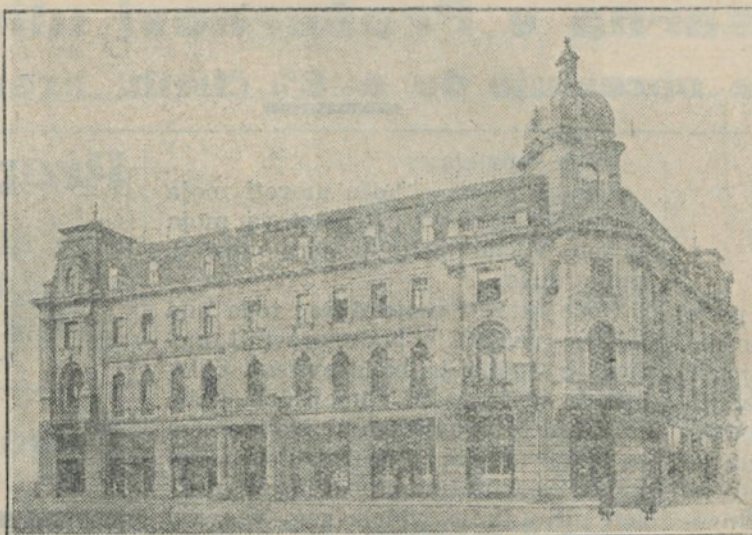
Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000.—

Kupuje in prodaja devize in valute.

Izdaja uverjenje za izvoz blaga.

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za iste popolno varnost in ugodno obrestovanje.

Podružnici:
Maribor, Šoštanj

Stanovanje

lepo, trisobno, s kuhinjo in par gred zemlje se s 1. januarjem 1932 po zmerni ceni odda. Naslov v upravi lista.

Malo posestvo

z dobro hišo, 3 sobe, kuhinja in nekaj zemljišča pri Celju ali v Sp. Sav. dol. blizu postaje, do Din 60.000.— se kupi. Ponudbe na K. Breznik, Celje, Frankopanska 1.

Dva krasna trgovska lokala

v novi hiši se takoj oddata. Celje, Dečkov trg št. 4/l.

Samski upokojeanci, uradniki ali duhovniki, pozor!

Kdor posodi na hipoteko na večletno odplačevanje z obrestmi Din 50.000.—, dobi dosmrtno brezplačno stanovanje, hrano in vso oskrbo. Stanovanje v lepem kraju v Savinjski dolini, 5 minut od žel. postaje, 2 minuti od cerkve. Ponudbe pod šifro »L. M. 1875« na upravo Nove Dobe.

Radio aparati znamke »Nora«

Gramofoni »Columbia«, »His Master's Voice« i. t. d.

Gramofonske plošče vseh vrst

Šivalni stroji

Smuči in smuške potrebščine

so najprimernejša božična darila.

Dobite jih najboljše in najceneje pri trdki

J. Novak, Celje, Prešernova 24

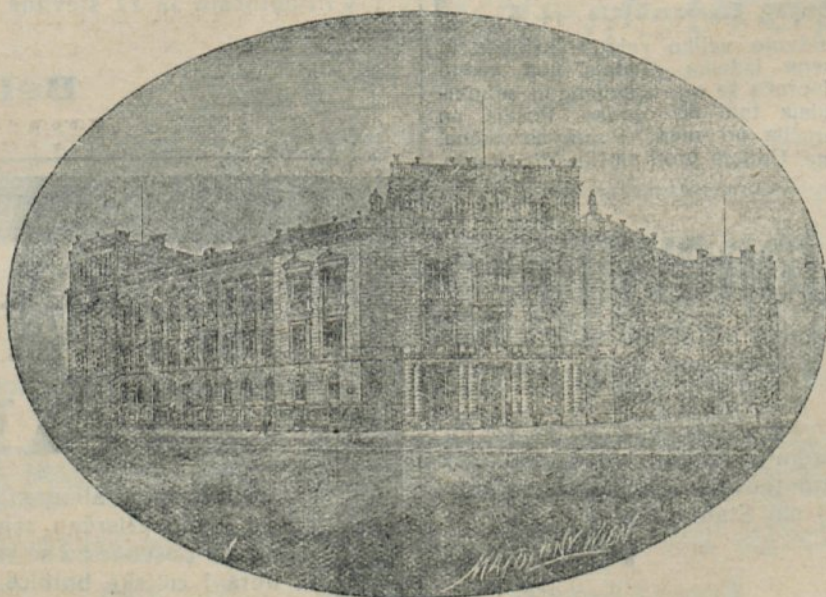
Inserirajte v „NOVI DOBI“ !

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem in vso davčno močjo